

LISTY Z AURA – PONTU

1/2015

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Olga Šubrtová	Janoš Krist
Tomáš Vůjtek	Erika Suchanová
K.F.Tománek	Pavol Janík
Nové překlady.....	8
Anglicky psaná dramatika	
Stoppard - Sloupová	Morgan – Josková
Pertwee - Fahrner	Lombardo – Dominik
Eno - Dominik	McKeever- Fahrner
Harrower – Orenič	Walsh - Pilný
Německy psaná dramatika	
Henning - Štulcová	Silberbauer - Kotrouš
A další...	
Vyrpajev – Krčálová	Ivanov - Magdová
Tex, de Baan - Sloupová	Muchinová - Magdová
Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....	16
Nepřeložené texty.....	17
Anglicky psaná dramatika	
Lane/Yazbek	Leigh
Murray-Smith(ová)	Kinnear
Bartlett	Raine
Jackson	Akhtar
Hayes	Slade
Guirgis	Rothstein(ová)
Německy psaná dramatika	
Jelinek(ová)	Obexer(ová)
Wiplinger	Heinersdorff
Loher(ová)	Linder
Jonigk	Werner
Mitterer	
A další...	
Amble (Švédsko)	
Stefanovski (Makedonie)	
Mannheimer(ová) (Švédsko)	

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **jarní čtení - další Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 5000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunská,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Michal Kotrouš, Michal Zahálka

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Michal Zahálka – tel.: 702 044 531, michal.zahalka@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Čeká na premiéru

Janoš Krist

NIKOL. 007.

1 ž

černé monodrama

Místnost plná polic s knihami. Nikol Maňasová – tlustá a nehezká žena, která provozuje zvláštní knihkupectví a v něm ještě zvláštnější praktiky. Běda ovšem tomu, kdo by si chtěl koupit knížku. Police skrývají mrtvoly, knihy mohou být smrtící, z podlahy je cítit kyselina, kdesi je ukrytý perořízek, ke dveřím se blíží policie, a přitom jde v tomhle příběhu (ne)obyčejného šílenství vlastně jenom o (ne)obyčejnou lásku.

Monodrama Janoše Krista, dramatika, překladatele a někdejšího uměleckého šéfa HaDivadla, nabízí hororovou poetiku, černý humor i momenty lidského smutku a jednu pozoruhodnou příležitost pro výbornou herečku.

Erika Suchanová

KURZ RUČNÍCH PRACÍ

5 ž

komedie

Lehce hořká komedie s dobrým koncem. Kateřina se jednoho dne zastavila, ohlédla a zjistila, že všechno v jejím životě je úplně jinak, než si původně přála a představovala. Náhle se cítila osamělá a zbytečná. A tak se rozhodla to změnit. Uspořádala ve svém bytě kurzy ručních prací. Díky tomu se setkává pět žen, které se do té doby míjely na chodbě domu, aniž by se blíže poznaly. Pět rozdílných žen, pět různých osudů, pět naprosto odlišných povah. Jedno mají ale všechny společné. Vědí moc dobře, že život není peříčko.

Ale možná právě teď nastala ta chvíle, kdy se může všechno změnit. Stačí mít dost odvahy splnit si jeden bláznivý sen.

SLAVIČÍ DŮM

5 m, 8 ž

detektivní komedie

Komedie s lehce detektivní zápletkou a těžce rozčarovanou pointou přivádí diváky do úsměvného prostředí soukromého psychiatrického sanatoria. Pacienti zde žijí ve vlastním, svérázném světě představ, iluzí a dětinských radostí. Potkáme zde Lojíka, který věří, že je ředitelem ústavu, tajnou agentku Janu, kosmopolitu Arnošta hovořícího mnoha „cizími“ jazyky, Jarušku, která zůstala navždy malou holčičkou, zamilovanou básničku Růženku, jedlíka Radka, milovníka zvířat Viktora a Zitu, která se pasovala do role manželky pana primáře. O tuto veselou společnost pečuje seriózní hlavní lékař MUDr. Zahajský spolu se svědomitou hlavní sestrou Alenou, dokud nevstoupí do příběhu dvojice sester, Marta hledající v sanatoriu práci a Daniela předstírající duševní poruchu. Obě pátrají po dávném tajemství Slavičího domu za přispění lovkyně senzací, ambiciózní žurnalistky Jolany...

Pavol Janík (Slovensko)

SÚKROMNÝ STRIPTÍZ

5 m, 3 ž

absurdní komedie

Do hermeticky uzavretej rodiny so zabehanými vzťahmi prichádza po desiatich rokoch prvý hosť. Náhoda spôsobí, že domáci pán, ktorý hosťa osobne vybral a návštevu dôkladne pripravil, náhle musí z bytu odísť. Ocitne sa u svojej excentrickej susedky v spoločnosti, ktorá predstavuje úplný protipól jeho usporiadanej domácnosti. Po návrate domov zistí, že jeho pozíciu zaujal hosť a on sa stáva návštevníkom vo vlastnom byte. V istej chvíli pochopí, že sa všetko mechanicky opakuje a on musí scénu dohrať až do okamihu, kým terajší pán domu nebude nútený byť opustiť. Hoci táto absurdná hra naznačuje bezvýhodiskovosť ľudského osudu, ktorý sa odvíja v kruhu či po špirále, v závere autor ponúka prekvapujúce riešenie.

Vyšlo spoločne s hrami *Pasca na seba* a *Maturitní oblek* na Slovensku, v Kanadě a v Rusku pod názvom *Nebezpečné veselohry*.

MATURITNÝ OBLEK

1 m, 1 ž

absurdná tragikomédia

Už prvé ráno zaslúženej penzie bankového guvernéra má neočakávaný priebeh. Muž, ktorý celý život zastával vedúcu funkciu, sa náhle zamieša do kompetencií svojej manželky, ktorá mu desaťročia viedla domácnosť. Rozdielny pohľad na ďalší osud jeho maturitného obleka odkryje hlboký rozvrat v ich spolužití. Ich konkurenčný boj o udržanie vedúcej pozície vo vzájomnom vzťahu je silnejší ako smrť.

PASCA NA SEBA

9 m, 2 ž

absurdná tragikomédia

Zdanlivý boj dobra a zla na záver vyhráva ten tretí: záujem mocných. Na pozadí vyhrotených politických situácií v bývalom Československu od konca II. svetovej vojny po koniec studenej vojny sa odvíjajú príbehy stále tých istých ľudí – bojovníci za, bojovníci proti, prisluhovači a pozorovatelia. Hra je vynaliezavým varírovaním sebazničujúcich pokusov o záchranu ideálu a jeho konfrontáciou s pragmatickým karierizmom a morálnym relativizmom.

Po premiére

P.G. Wodehouse, Olga Šubrtová

ZAVOLEJTE JEEVESE (JOY IN THE MORNING)

8 m, 3 ž

dramatizace / komedie o sluhovi

„Myslím, že jsem nikdy neviděl nikoho šlapat na kole s tak výhružným pohybem kotníků.“

Nedostižný a originální sluha Jeeves inspiroval Zdeňka Jirotku při psaní *Saturnina*. Jeeves, stejně jako Saturnin, má zvládnout vše - milostné eskapády svého mladého pána Bertieho, tajné obchodní transakce jeho obávaného strýce lorda Worplesdona, nástrahy žárlivého strážníka i šílené nápady mladého pána Edwina, nadšeného shromažďovatele dobrých skutků, který jako by panu Miloušovi ze *Saturnina* z oka vypadl. V idylickém venkovském sídle ve Steeple Bumbleigh to vše a jedině Jeeves je schopen s anglickým humorem a šarmem odvrátit katastrofální důsledky ztřeštěných nápadů.

Divadelní adaptace románu *Jitřní zpěvy* slavného anglického humoristy P. G. Wodehouse z pera Olgy Šubrtové měla premiéru v březnu 2015 v Jihočeském divadle. Zručně napsaná

komedie se starosvětským nádechem a místy až wildeovskými dialogy by mohla být vítaným obohacením repertoáru i řady jiných divadel.

Tomáš Vůjtek

SLYŠENÍ

8 m, 2 ž

Po Josefě Slánské, hrdince Vůjtkovy dnes oceňované hry *S nadějí i bez ní*, vystupuje v jeho následujícím *Slyšení* další historická postava. Adolf Eichmann, úřednický perfekcionista, který své schopnosti věnoval úkolu, který mu jeho nadřízení vybrali: „konečnému řešení židovské otázky“. Byl za to ve proslulém jeruzalémském procesu v roce 1961 odsouzen k smrti a v roce 1962 popraven. Eichmann se zde dožaduje slyšení, obhájí se před Bohem, který však stále nepřichází. Zato se kolem něho objevují jiné postavy: poněkud tupým poslem Boží vůle je ostravská „žena z lidu“ Zdenička, Eichmannovi přicházejí dělat společnost dva kolegové z SS, polský generální guvernér a Eichmannův svého druhu protipól Frank, jakož i čtyři ostravští Židé, kteří holocaust náhodou přežili – ať už v německých nebo ruských lágrech či ve Svobodově armádě. Ti všichni hovoří o svých osudech autentickým slovníkem, který je v dramatickém a často sarkasticky vyostřeném kontrastu s hrůznou skutečností událostí 30. až 60. let 20. století. Text získal 3. místo v anonymní dramatické soutěži o **Cenu Alfréda Radoka 2012** a byl v české premiéře uveden v ostravské Komorní aréně v únoru 2015.

Karel František Tománek, Jiří Havelka

KAKADU

2 m, 5 ž

hra ze života

Wendy není stejná jako její vrstevnice. V něčem je naprosto jiná, výjimečná. Těžko navazuje vztahy s ostatními lidmi, těžko zvládá běžné každodenní situace, některé její reakce jsou naprosto šokující. Wendy má opravdový problém se svým okolím. To ale neznamená, že by o kontakt s druhými lidmi nestála. Jen je to pro ni mnohem obtížnější, protože neví, jak na to. Wendy je totiž autistka...

Premiéra proběhla v Dejvickém divadle 19.12.2014 v režii Jiřího Havelky.

(...) "Polaritou světla a tmy, která je základní osou pro překlad vnímání autistky, dali tvůrci inscenace vzniknout světu zbavenému základní soudržnosti, v němž okamžiky zanikají v temných vjemových pastech. Především v první části inscenace se jako na přízračném orloji střídají krátké výstupy z Wendyina dětství, v nichž pobavený úsměv razantně střídá ledová ruka na zátylku."

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Čeká na premiéru

Tom Stoppard (Velká Británie)

OBTÍŽNÝ PROBLÉM (THE HARD PROBLEM)

přeložila Jitka Sloupová

4 m, 4 ž, 1 dívka

Hrdinkou nejnovější hry zlínského rodáka Toma Stopparda (nedávno znovu označeného za největšího žijícího světového dramatika) je mladá psychologka Hilary, která se právě uchází o práci v prestižním neurovědeckém ústavu, financovaném filantropem Jerryem Krollem, majitelem úspěšných hedgeových fondů. Ke svému překvapení je do Krollova institutu jako doktorandka opravdu přijata – její zaujetí pro „obtížný problém“ vztahu vědomí a mozkové hmoty totiž zapůsobí na šéfa neuropsychologického oddělení Lea Reinharta. Hilary je přitom vedena i vlastní motivací, jako dospívající dívka otěhotněla a musela dát k adopci novorozenou dceru. Existence vyšší moci (Boha?) je pro ni jedinou nadějí, že se někdy dozví o jejím osudu. Znovu se s ní setkáváme po pěti letech jako s úspěšnou vědeckou pracovnící, experimentující v oblasti psychologických a biologických základů mravnosti. O kořenech altruismu a egoismu se často pře i s občasným partnerem, svým bývalým profesorem a dnes kolegou Spikem, jehož oblíbenou hrou je známé „Vězňovo dilema“. Nakonec musí jeho obdobu řešit ve skutečném životě, když se rozhodne krýt prohřešek své mladé kolegyně proti vědecké cti a raději z Krollova institutu sama odchází, aby se věnovala čisté filozofii. Řetěz náhod, které vyvolává svými životními volbami, pak nakonec vede k „zázraku“, jako by Bůh její tajné modlitby vyslyšel. Hilary se setká se svou dcerou v prostředí, které by nečekala.

Světová premiéra v Dorfmanově divadle, scéně londýnského National Theatre, se v režii Nicholase Hytnera konala 28. ledna 2015.

Michael Pertwee (Velká Británie)

ZATNI ZUBY! (A BIT BETWEEN THE TEETH)

přeložil Martin Fahrner

3 m, 2 ž

fraška / situační komedie

Fogg, spoluvlastník klenotnictví, dorazí za jednoho deštivého večera domů se dvěma kousky pizzy a plechovkou fazolí a s nadějí, že stráví nerušený, byť nijak vzrušující večer. Sám opravdu neschvaluje dovádění svého záletného společníka Reapera, který nejenže při své avantýře s atraktivní slečnou Barkerovou používá Foggovo jméno, ale půjčuje si i jeho auto. Když je tento vůz ukraden, dá se do pohybu zběsilý řetěz událostí, které do svého víru strhnou i příliš všetečného inspektora Ruffa, Reaperovu ženu a jeho milenkou, jež se jako na potvoru obě jmenují Diane.

Z Foggova poklidného večera se stane hysterická a zmatená noční můra, v níž nechybí explodující fazolové konzervy, loupeže diamantů, honičky a zběsilé improvizace, spálené, ztracené i odkládané oblečení, ani zamilovaný kocour. Fogg však nakonec dojde zaslouženého klidu.

Premiéra se konala v Yvonne Arnaud Theatre v anglickém Guildfordu v roce 1974.

Will Eno (USA)

ŽIVOT PODLE JONESOVÝCH (THE REALISTIC JONESES)

přeložil Pavel Dominik

2 m, 2 ž

tragikomedie

Komorní tragikomedie amerického dramatika Willa Eno (1965) zaujme černohumorným příběhem z prostředí amerického maloměsta. Dva manželské páry okolo čtyřicítky, Bob a Jennifer, a John a Pony, všichni Jonesové, se zdánlivě náhodně setkají a toto setkání je přinutí přehodnotit svoje životní postoje a vyhlídky.

Jennifer a Bob sedí za soumraku na verandě svého domku, když se ozvou podivné zvuky a ze tmy se vynoří John a Poly, kteří se právě nastěhovali do podobného domku v sousedství. V hovoru Bob působí poněkud utlumeným dojmem, zatímco John střídá vtipné komentáře s replikami, které se zdají být mimo. Když Bob odejde, Jennifer řekne návštěvníkům, že Bob trpí vzácnou nevyhléditelnou nemocí, ovlivňující mimo jiné i soustředění a vyjadřovací schopnosti. Musel opustit svoji práci, naštěstí však ve městě působí jeden z nejuznávanějších odborníků právě na tuto nemoc. Když se Jennifer a John náhodně setkají v restauraci, ukazuje se, že John toho o Bobově nemoci ví překvapivě mnoho...

Bob nechce o své nemoci a její terapii nic vědět, vše nechává na své manželce. John naproti tomu chce vše zvládnout sám, a svojí ženě neřekne nic. Ta ostatně ani nic vědět nechce. Povahová podobnost Boba s Poly, a Johna s Jennifer, vede k propletení vztahů a napětí, zesilujícímu tak, jak postupuje nemoc u mužských hrdinů.

Čtyři výrazné herecké příležitosti reprezentující různé přístupy k životu, nemoci a smrti v dramatu kladoucím znepokojivou otázku: jsme připraveni na to, co nám osud uchystá? Bohatý jazyk, často nerespektující gramatická ani logická pravidla, a černý humor (zejména v Johnových replikách). Situace vzpírající se jednoznačnému výkladu. To jsou přednosti hry, která měla premiéru 26. dubna 2012 v Yale Repertory Theater v New Havenu, následovanou řadou nadšených recenzí v americkém tisku. U nás vyšla hra knižně v nakladatelství Pistorius & Olšanská v roce 2015.

Will Eno je americký dramatik, který žije v newyorském Brooklynu. Napsal bezmála deset her, se hrou *Thom Pain (based on nothing)* se v roce 2005 probojoval mezi finalisty Pulitzerovy ceny, drama bylo přeloženo do „mnoha románských a několika slovanských jazyků“. Jeho texty byly uvedeny v Londýně, Seattlu, New Yorku, Paříži, Los Angeles, San Francisku, Berlíně, Sydney a São Paulu.

David Harrower (Velká Británie)

ZADOBŘE S LIDMI (GOOD WITH PEOPLE)

přeložil Vojtěch Orenič

1 m, 1 ž

aktovka

Helen, žena středního věku, která provozuje upadající hotel v Helensburghu, přímořském skotském městě, z něhož cestovní ruch vytlačila námořní vojenská základna, rozruší přítomnost mladého muže jménem Evan, který se v hotelu ubytoval. Evan jí vypráví, že do Helensburghu se vrátil poté, co pracoval jako ošetřovatel v Pákistánu, jen proto, aby se zúčastnil nové svatby svých rodičů. Mezi oběma vzplane konflikt, když se mj. ukáže, že Evan patřil do party, která kdysi šikanovala Helenina syna. Evan se jí však také svěčuje se svým zraněním a Helen přiznává, že je zničená z rozhodnutí svého syna odejít z domova. Než by se vrátila do prázdného domova a k vychladlému vztahu se svým manželem, raději rovněž přenocuje v hotelu. Sexuální napětí mezi oběma osamělými lidmi je zůstává v podtextu této noci plné konfrontace, zpovědí a konečně usmíření.

Hra, která v sobě má oproti jiným Harrowerovým hrám značnou dávku humoru, měla premiéru v březnu 2013 v glasgowském Oran Mór. Vznikla v koprodukcí tamějšího Traverse Theatre a Paines Plough.

Po premiéře

Peter Morgan (Velká Británie)
AUDIENCE U KRÁLOVNY (AUDIENCE)
přeložila **Zuzana Josková**
12 m, 5 ž (možnost zdvojení)

Po šedesát let se královna Alžběta setkávala na každotýdenní audienci v Buckinghamském paláci s úřadujícími britskými ministerskými předsedy. Obsah oněch setkání byli a jsou jak panovnice, tak „jejích“ dvanáct premiérů povinni zachovávat v tajnosti – i před vlastními manžely a manželkami.

Hra Petera Logana toto mlčení prolamuje – alespoň v autorské licenci. Autor v představách vytvořil sérii klíčových setkání královny se známými obyvateli Downing Street. Každý z nich – od Churchilla po Camerona – si během těchto schůzek ujasňuje své postoje a často se zpovídá i ze svých intimních pochyb a problémů. Alžběta pak prochází životním obloukem od mladé matky po babičku a její audiencie mapují historii „druhé alžbětinského věku“, posledního více než půlstoletí. Politici přicházejí a odcházejí (autor vidí Alžbětiny oblíbence ve shodě s nedávným britským dokumentárním filmem na podobné téma v Churchillovi a Wilsonovi, nejnapjatější vztah pak přisuzuje Margaret Thatcherové), královna však zůstává, připravena pozdravit svého příštího premiéra.

Za roli královny Alžběty II. získala Helen Mirrenová **Cenu Laurence Oliviera za rok 2013**.

Premiérová inscenace hry ve westendském Gielgud Theatre byla zařazena do cyklu National Theatre Live – přenos představení se ve vybraných kinech po celém světě vysílal 13.6. 2013. Česká premiéra se konala v březnu 2015 v pražském Národním divadle.

Michael McKeever (USA)
HVĚZDNÉ MANÝRY (SUITE SURRENDER)
přeložil **Martin Fahrner**
4 m, 5 ž
komedie - fraška

Bláznivá fraška odehrávající se v luxusním apartmá hotelu v Palm Beach v roce 1942. V hotelu se koná benefiční akce ve prospěch válečných hrdinů, na níž mají zazpívat dvě hvězdy první velikosti: Claudia McFadden a Athena Sinclair. Problém je v tom, že obě se k smrti nenávidí a základní podmínkou jejich vystoupení je nevidět tu druhou, natož se k ní přiblížit. Ředitel hotelu se o to se vši energií a vůlí pokusí, manýry hvězd ale nezmůže: obě se ubytují v tom nejluxusnějším apartmá, nepřipouštějíce diskusí. A tak se v jednom prostoru se dvěma ložnicemi nacházejí nebezpečné osoby, jež je třeba za použití veškeré energie udržet od sebe... Mezitím v hotelu řadí námořníci, kteří na benefici přijeli na pozvání prezidentky místní charity, ctihodné dámy zjevující se vždy v nevhodnou chvíli na nevhodném místě. Komplikace by mohli zahladit Murphy, Athenina asistentka, a Pippet, Claudiin asistent, problémy ale narůstají ve chvíli, kdy Murphy v jednom hotelovém poslíčkovi pozná svého bývalého milého a špatně doručené růže zase vzbudí city v Pippetovi. Do toho ještě jeden pes omylem vyhozený z balkónu, slídívá novinářka z místního bulváru – a máme co dělat s plnokrevnou fraškou, jak autor svůj kus sám žánrově zařadil. Udržet mezi excentrickými dámami odstup se samozřejmě nakonec nepodaří, jejich skutečný – velmi přátelský - vztah však zůstane veřejnosti v zájmu reklamy utajen.

Hru poprvé uvedla společnost Caldwell Theatre Company v Boca Raton v americkém státě Florida v lednu 2008, režie Joe Warik. Od té doby byla inscenována i v dalších divadlech v USA a v Německu. U nás měla premiéru v Divadle A. Dvořáka v Příbrami v únoru 2015.

Matthew Lombardo (USA)

LETY PEKLEM (HIGH)

přeložil Pavel Dominik

2 m, 1 ž

Oceňovaná hra je dramatem o víře, uzdravení a odpuštění se „zlatou dávkou“ sarkasmu.

Sestra Jamison Connely pracuje jako terapeutka v léčebně závislostí. Na příkaz nadřízeného, Otce Michaela Delpappa, přijímá případ devatenáctiletého Codyho Randalla, kterého našli pod vlivem drog v motelovém pokoji nad tělem předávkovaného čtrnáctiletého chlapce. Nadšená z toho rozhodně není.

Cody je vyčerpaný, pere se s abstinenčními příznaky a pokusy terapeutky sondovat v jeho minulost s úšklebkem pohrdá. Jamie, jak se jí říká, ale není typická řádová sestra. Sama prošla peklem a řeholní roucho rozhodně nepatří mezi její oblíbené oblečení. Trpělivě však čelí výzvě pomoci Codymu nalézt v sobě odvahu ke změně...

Komorní hru poprvé uvedlo Booth Theatre v New Yorku v dubnu 2011, česká premiéra proběhla v pražské La Fabrice v březnu 2015.

Enda Walsh (Irsko)

PENELOPA (PENELOPE)

přeložil Ondřej Pilný

4 m, 1 ž

Řecko, tropické teploty. Na dně prázdného bazénu u přepychové vily popíjejí koktejly čtyři nápadníci – ztracené existence ve věku od 35 do 65 let – a zoufale se snaží dobýt lásku věrné Penelopy. Zbývá jen maličko času, než se Odysseus vrátí domů a rozseká je na kusy. Toto svérázné přenesení antického mýtu do současnosti představuje zatím nejambicióznější projekt nové hvězdy anglicky psaného dramatu. Hra má základní kontury sitcomu, ovšem v jejich rámci představuje pozoruhodné zamyšlení nad tím, zda v době krize globálního kapitalismu je jazyk skutečně vyprázdněný a beze smyslu, a zda ještě mohou existovat hluboké city.

Penelope vychází z tradice absurdního dramatu, oplývá černým humorem, v dialozích srší ostrovtipem. Formou hry ve hře nápadníci sehrají i kabaret. Dojde však i na násilí, a o konci hry není od začátku pochyb: divák dobře ví, že v řecké tragédii to s hrdiny nemůže dopadnout dobře. Znamená to ale beznaděj?

Hru poprvé uvedl v německém překladu Theater Oberhausen v únoru 2010, anglický originál měl premiéru v červenci 2010 v Druid Theatre v irském Galwayi. České premiéry se hra dočkala v prosinci 2014 v podání Komorní činohry Praha.

David Ives (USA)

VENUŠE V KOŽICHU (VENUS IN FUR)

přeložila Jitka Sloupová

1 m, 1 ž

Ve studiu za městem skončil právě konkurz na obsazení hlavní ženské role v nové divadelní adaptaci románu z 19. století. Inscenace má být režijním debutem autora dramaturgie Thomase, který si však stále nemůže z uchazeček vybrat tu pravou. Opožděně se nakonec dostaví Vanda. Je to náhoda? Vanda se jmenuje také hrdinka hry – teprve když herečka přemluví režiséra, aby s ní přece jen ještě zkusil první scénu, zjistíme, že se jedná o dramaturgiu románu Leopolda von Sacher-Masocha Venuše v kožichu. Zatímco Thomas je evidentně fascinován světem románu, tolik se lišícím od současné emocionální pouště, otázka, kdo je Vanda, se v průběhu stále prodlužované a stále dramatictější zkoušky stává čím dál větší záhadou. Je to nezaměstnaná herečka, rakousko-uherská aristokratka zaujatá objevem sadomasochistické erotiky, moderní feministka – nebo snad vtělení samotné Afrodity?

Strhující exkurze do hlubin erotických vztahů a komedie o vztazích v divadle zároveň.

Česká premiéra proběhla v únoru 2015 v pražském Divadle Kolowrat.

Německy psaná dramatika

Čeká na premiéru

Rupert Henning (Rakousko)
DŮM NA PRODEJ (C/R/ASH)
přeložila **Magdalena Štulcová**
2 m, 1 ž

Aktuální hra o zrádnosti nemovitostí a hypoték.

Starý dům, mladý pár a nečekaný host. Někteří lidé mají prostě štěstí – vydělají snadno hodně peněz, potkají ve správný čas partnera a koupí si pěkný dům ve skvělém stavu, který je navíc za směšnou cenu. Nastěhují se a dívají se s úsměvem vstříc růžové budoucnosti. Až jednoho dne někdo zazvoní u dveří... Je to executor, policista, či si hraje úplně na někoho jiného?

Příběh tří lidí v jednom domě, který vlastně – jak se ukáže – není domovem, o hypotékách, které se nesplácejí, o realitách, v nichž žijeme – jedna má čtyři stěny a druhou nechceme brát na vědomí.

Norbert Silberbauer (Rakousko)
SVATOUŠEK (FIRLINGER)
přeložil **Michal Kotrouš**
1 m
tragikomický monolog

Čestnému kostelníku Firlingerovi (slovní hříčka - Firmling znamená biřmovaný), který pracuje přes den v tiskárně, se přihodí jedné neděle v kostele nehoda. Ozve se prasknutí, spadne na něj dvousetkilový pískovcový anděl a zabije ho. Firlinger žil celý život podle Desatera a znal všech dvanáct apoštolů jménem, v počítači měl jako výchozí stránku web kardinála, aby si každé ráno vychutnal kliknutím myši jeho úsměv. Na hřích prostě nebyl čas. Teď je Firlinger mrtvý a čeká na zmrtvýchvstání, na nanebevstoupení, ale nic se neděje. Zarezervoval si cestu, sbalil kufr, zaplatil účet, ale autobus nikde. Čeká na svého anděla, který ho má vést ke Spasiteli, je však stále více zklamán a čekání se mění v rezignaci. Retrospektivně si rekapituluje svůj zbožný život, při čemž se začínají vynořovat jeho hříchy – zlost na lidi, kteří ho opustili, rozhořčení, nenávisť, zůstal bez ženy, bez lásky. Konečně vybízí Boha k reakci a ani si nevšimne, že se nachází v pekle – svém soukromém pekle. On, který věnoval celý život církvi, se ocitá ve slepé uličce. Dochází k závěru, že si měl život více užít.

Autor ukazuje v tomto tragikomickém monologu mrtvého promarněný život a promarněné příležitosti naivního člověka, služebníka církve, jenž si chce své nebe koupit a který pomáhá lidem z čiré vypočítavosti.

Po premiéře

Andres Veiel – Gesine Schmidt (Německo)
KOPANEC (DER KICK)
přeložil **Michal Kotrouš**
1 m, 1 ž (libovolný počet herců)
hra podle skutečné události

V noci z 12. na 13. července 2002 byl v obci Potzlow v bývalé NDR zavražděn šestnáctiletý Marinus Schöberl. Pachatelí tohoto brutálního činu byli tři o něco málo starší chlapci (23, 17 a

17 let), s nimiž se Marinus poměrně dobře znal. Pod vlivem alkoholu se chlapci do Marinuse celý večer naváželi a mlátili ho. Když byl jeho stav natolik kritický, že bylo nezbytně nutné zavolat záchranku, z obavy před trestem se ho raději rozhodli zabít, vlastně popravit - stylem, který viděli v jednom filmu o radikálních pravičácích. No nalezení zakopané mrtvoly byli pachatelé odsouzeni k odnětí svobody v rozmezí 8 až 15 let.

Hra je vystavěná jako sled soudních výpovědí bratrů Schönfeldových, jejich rodičů, Marinusovy matky a dalších zúčastněných, např. vyslychajících policistů. Je z nich zřejmé, že oba bratři měli s násilím už předchozí zkušenosti, starší z nich byl dokonce ve vězení. Otevřeně se hlásili k pravicovým extrémistům. Marinus o sobě toho večera na jejich popud musel prohlašovat, že je žid. Měl vadu řeči, byl hip-hoper. Bratři Schönfeldové prý proti němu ale vlastně nic neměli, postoj třetího pachatele zůstává neznámý. U soudu vypovídali dospělí svědkové, kteří tragickému případu nezabránili. Celá vesnice, oběť i viníci, se navzájem všichni znali. „*Neměli po ruce nějakého přistěhovalce, vůči němuž by ventilovali svoji agresivitu a zášť, proto donutili svého známého, aby řekl, že je žid, aby měli záminku,*“ tolik obžaloba. „*Chtěli ten večer někomu naflákat, tak to holt dneska mezi mládeží chodí,*“ tolik starosta obce.

Hra ovšem jde dál a popisuje z výpovědí kořeny agresivity ve vsi, již rodiče a prarodiče se stejně jako jejich děti a vnoučata opíjeli do němoty a ztratili životní energii a iluze. Za války byly konfrontovány s polskými gastarbajtry, po válce v NDR s násilnou kolektivizací, po pádu Zdi s dravým kapitalismem, který do vsi vtrhnul ze Západu. Vždy se do obce nahrnulo "něco nového" - a vždy se to řešilo alkoholovou rezignací nebo agresí. Paradoxně jak viníci, tak jejich rodiče byli sami přistěhovalci, kteří se do vsi dodatečně nastěhovali.

Hra měla českou premiéru ve znovuotevřeném Činoheráku v Ústí nad Labem v lednu 2015.

A další...

Čeká na premiéru

Charles den Tex, Peter de Baan (Holandsko)

DOKONALÉ ŠTĚSTÍ (PERFECT HAPPINESS / VOLMAAKT GELUK)

přeložila Jitka Sloupová

1 m, 2 ž

komedie - tragédie - zápletkový thriller

Tom, Ellen a Mara se znají dvacet let. Tom a Ellen žijí v až hédonicky šťastném bezdětném manželství. Ellen je už ve věku, kdy děti mít nemůže. Mara je svobodná obchodní makléřka, mladší než Ellen. Chce mít dítě dřív, než bude pozdě, ale nechce muže. Chce dárce spermií. Perfektního dárce spermií – chce Toma.

Diskutují o tom u tradiční společné večeře, a přitom vyjde najevo, že Ellen, protože Tom děti nechtěl, předstírala, že ani ona je nechce. Dokonce byla před léty na potratu, aniž by mu o tom řekla.

Tom se přes počáteční odpor tajně stane otcem (dokonce přirozeným) Mařina dítěte a Mara přitom výhodně prodá Tomovu pekárenskou společnost, takže se z něho stane až nečekaně bohatý muž. Ona zároveň získá na provizi slušnou částku i pro sebe a dítě.

Když se dítě narodí, Mara cítí nutnost říct Ellen pravdu o tom, co se stalo. Nemůže žít se lží. Ellen je ohromená a zuří. Přinutí Toma, aby situaci vyřešil. Tom pak nečekaným tahem převrátí poměr sil a dítě Maře vezme. Je to teď jeho dítě a Ellen je přijme za vlastní.

Štěstí vypadalo pro Maru jako svobodná volba, ale nakonec se stalo pastí.

Prostřednictvím zručně konstruované (ale psychologicky naprosto věrohodné) zápletky vyslovuje tato komedie mnohé o hodnotách a způsobech současné západní střední třídy.

Text, v němž spojili své síly spisovatel Charles den Tex a režisér Peter de Baan, měl světovou premiéru v únoru 2008 v holandském Amstelveenu, uveden byl také v Belgii, Švýcarsku, Německu a Rakousku. Připravuje se uvedení v Rusku.

Ivan Vyrypajev (Rusko)
LETNÍ VOSY NÁS BODAJÍ I V LISTOPADU (LETNYJE OSY KUSAJUT NAS DAŽE V NOJABRE)

přeložila Tereza Krčálová

2 m, 1 ž

konverzační komedie

U koho byl Marek minulé pondělí? U Jeleny, jak tvrdí ona, nebo u Josefa? A pokud byl u Jeleny, jak ona sama telefonicky potvrzuje, proč potom lže Josef a proč lže i jeho žena Marta a dokonce i jejich sousedka? Při hledání pravdy to vypadá, že se Marek točí v bludném kruhu. Komu má věřit – své ženě Jeleně, nebo svému kamarádovi Josefovi? Navíc ho zneklidňuje nejen slepá ulička, do níž se se svou ženou dostali, ale také pošetile znějící úhybné manévry obou dvou – ti se navzájem osočují z duševní nemoci, hovoří o světabolu a sebenenávisti, vyprávějí si filozofické příklady a skončí u otázek víry a náboženství, takže všem už hučí v hlavě. U koho Marek v pondělí byl, ti tři nezjistí, ale to nakonec není důležité, protože se ukáže, v čem je příčina jejich špatné nálady – už tři dny prší.

Absurdní komedie o samotě, lásce, zodpovědnosti a důvěře měla premiéru v únoru 2013 v Městském divadle v Chemnitz (Städtisches Theater Chemnitz).

Po premiéře

Andrej Ivanov (Rusko)
TO VŠECHNO ONA (ETO VSJE ONA)

přeložila Marcela Magdová

1 m, 1 ž

komorní drama

Patologie lásky v současném světě. Patologie citů v kontextu současného technického pokroku. Nedávná smrt otce ještě více ochladila vztah mezi matkou a jejím pubertálním synem. Ignorance a naprostá nekomunikace mezi dvěma osamělými dovede ženu k extrémní pedagogické metodě. Zaregistruje se pod smyšleným jménem Toffee na sociální síť, kde se spřátelí se svým synem, vystupujícím pod přezdívkou Tauruský krkavec. Virtuální svět oba sblíží, ovšem jen do té doby než se Tauruský krkavec do Toffee skutečně zamiluje.

Komorní drama mladého běloruského autora, které přináší zásadní příležitost herečce středního věku a jejímu o generaci mladšímu kolegovi, je především vyspělým „modelovým“ textem, otevřeným různým inscenačním podobám a interpretacím. Dotýká se palčivého problému hranice virtuálního a reálného světa i generační konfrontace.

Česká premiéra proběhla v lednu 2015 v divadle H2O v podání divadla OLDStars.

Olja Muchinová (Rusko)

OLYMPIA (OLIMPIA)

přeložila Marcela Magdová

4 m, 5 ž

ironický průvodce moderní ruskou historií

„Olympia je jako všechny Muchinové hry svižná, ironická a tak trochu bláznivá,“ říká herec a režisér Jevgenij Ciganov, který přichystal v listopadu 2013 v moskevském Divadle Petra Fomenka její světovou premiéru. Olja Muchinová se v ní ovšem po letech odmlky vrací také ke svým základním autorským motivům lásky, rodnému městu Moskva a především k lyricko-sentimentálnímu tónu.

Vypráví příběh hlavního hrdiny Aljoši Stečkina, syna sovětského olympionika, od jeho narození

na konci 70. let do současných dnů. Jeho osud přímo či nepřímo ovlivňuje politické a společenské dění postupně rozpadající se země. Aljoša se chce stát po vzoru otce slavným běžkařem, nastupuje trénink na sovětské elitní škole určené budoucím olympijským šampionům, potkává baletku Larisu Tokarevovou, dceru generála Tokareva, bývalého velitele vojsk v Afghanistáně, do které se zamiluje. Ideální svět sovětských zítřků končí na barikádách a střelbou u Bílého domu. Jelcinova éra otevírá zemi zahraničním trendům. Začínají divoká 90. léta, jeden velký nekončící večírek. Aljoša s Larisou sviští Moskvou na skatech, vymetají kluby a experimentují s prvními drogami. Nakonec se rozcházejí, ovšem zbavit se vztahu není tak složité, jako zbavit se závislosti. Díky duchovnímu očištění babičky Věry Ivanovny se Aljoša vrací ke sportu. Na svahu potkává mladou snowboardistku Alenku, s níž společně zamíří na olympiádu, Alenka tam vybojuje všechny zlaté medaile. Pohádka pohádek, jak uvádí autorka podtitul hry, je zásadní zповědí jedné sovětské generace s kapkou nostalgie a pořádnou dávkou retro hudby, která je v textu přímo předepsána.

Česká premiéra a zároveň první uvedení mimo území Ruska proběhla v březnu 2015 v divadle H2O v podání divadla OLDStars.

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
Michael Frayn	Kodaň	9.5.2015	9
Neil LaBute	Podoba věcí	31.12.2015	7,7
Neil LaBute	Pravé poledne	7.3.2016	7,7
Long/Singer/Winfield	Souborné dílo W. Shakespeara (zkrácená verze)	29.11.2017	7,7
Martin McDonagh	Kráska z Leenane	30.6.2015	6,5
Martin McDonagh	Pan Polštář	30.6.2015	6,5
Martin McDonagh	Poručík z Inishmoru	30.6.2015	6,5
Martin McDonagh	Ujetá ruka ve Spokane	30.6.2016	6,5
Penelope Skinner	Léto na kole	28.1.2018	9
Esther Vilar	Žárlivost	31.12.2015	9
Stefan Vögel	Dobře rozehraná partie	30.6.2015	8

Nepřeložené texty

Dílo I. Bergmana

**Rádi připomínáme, že cesta k inscenování Bergmanových děl je po mnoha letech volná!
Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!**

Anglicky psaná dramatika

Jeffrey Lane – David Yazbek (USA)

**WOMEN ON THE VERGE OF A NERVOUS BREAKDOWN
(ŽENY NA POKRAJI NERVOVÉHO ZHROUCENÍ)**

9 m, 8 ž, kompars, film. dotáčky

muzikál podle stejnojmenného filmu Pedro Almodovara

Podle scénáře slavného Almodovarova filmu z roku 1987 napsali libretista Jeffrey Lane a osvědčený muzikálový skladatel a textař David Yazbek (*Donaha!*, *Dirty Rotten Scoundrels* – č. Prodavači snů) muzikál, který byl poprvé uveden v listopadu 2010 v newyorském Lincolnově centru. Jeho přepracovanou verzi uvádí nyní na West Endu londýnský Playhouse Theatre.

V ulicích Madridu konce 80. let, města pulzujícího životem, překotným rozvojem, uměním i vášněmi, se odehrává příběh dabingové herečky Pepy a jejích přítelkyň a známých. Právě v den, kdy se postupně ukazuje, že je opravdu těhotná, ji její milenec Iván náhle opouští. Než se s ním stačí spojit, aby jí svůj čin vysvětlil, setká se s jeho bývalou ženou Lucíí, právě propuštěnou po dvaceti letech z nervového sanatoria, i jeho synem a jeho snoubenkou. Její nejbližší přítelkyně modelka Candela volá o pomoc; právě zjistila, že její nový milenec Malik je hledaný šíitský terorista... Lucía se s feministickou advokátkou Paulínou připravuje k soudu, u něhož se má Iván zodpovídat za to, že ji před dvaceti lety opustil. A Pepa s pomocí dobrosrdečného taxikáře hledá dál po celém Madridu řešení svých problémů...

Děj relativně komorního muzikálu kombinuje prvky feydeauovské frašky s hispánskou citovostí i temperamentem, projevujícím se i ve strhující jazz-rockové hudbě (pro malý živý orchestr), inspirované španělskými žánry a rytmy (flamenco).

Joanna Murray-Smith (Austrálie)

TRUE MINDS (VĚRNÉ DUŠE)

3 m, 3 ž

romantická komedie

Nad městem zuří bouře, ale v bytě Daisy Graysonové, krásné, chytré a úspěšné pětadvacetileté spisovatelky, se schyluje k něčemu ještě mnohem horšímu. Daisy si hodlá v brzké době vzít Benedicta Perringa, poněkud nadutého krasavce, což těžko nese nejen Daisyin bývalý přítel Mitch Carter, který se právě vrátil z protialkoholního léčení, ale i Daisyini výstřední a rozhádání rodiče, kteří měli Mitche ve velké oblibě. A to se ještě neví, že Benedictova prudce elegantní, leč jaksi kontroverzní matinka Vivienne má dávné (a aktuálně silně nedobré) vztahy s otcem nevěsty, významným intelektuálem. A tématem týdne v celé zemi je zrovna jako na potvoru Daisyin nejnovější bestseller Prostě Oidipus, který se týká souvislostí partnerských vztahů s těmi rodičovskými. Všichni jmenovaní se v jediném vpravdě bouřlivém večeru objeví v Daisyině bytě - a nečekaná (a nechtěná) setkání starých známých zamíchají mnoha kartami.

Romantická komedie úspěšné australské dramaticky a prozaičky Joanny Murray-Smithové

(*1962), autorky úspěšných her *Mezi úterým a pátkem* (čes. prem. 2005 v Divadle na Vinohradech, chystá se v Divadle Ungelt) a *Žena jako druh* (čes. prem. duben 2015), se stylem dialogů odkazuje k tradici klasických hollywoodských romantických komedií let čtyřicátých, důsledně však zachovává jednotu místa a času - a nabízí ideální hlavní roli pro krásnou a talentovanou mladou herečku a vedle ní pěti vděčných, skvěle napsaných rolí partnerů a rodičů.

Mike Bartlett (Velká Británie)
KING CHARLES III. (KRÁL KAREL III.)

8 m, 4 ž

Královna je mrtva, ať žije král. Po celoživotní přípravě nastupuje na trůn princ Charles. Jak má vládnout v první polovině 21. století? Nová hra Mikea Bartletta, která zaznamenala v Londýně fenomenální úspěch i kontroverzní reakce se zabývá hypotetickou situací. Nový britský král by měl svým podpisem ztvrdit zákon, jímž se ve vyšším státním zájmu okleštuje svoboda tisku. Jak se k tomu Charles, jenž má na paměti všechny tradice monarchie, ale i vlastní tragickou zkušenost s všetečností médií, postaví? Hra těží ze stylu i struktury shakespearovské historie s mnoha ozvuky dalších Bardových her. Většina dialogu je psána v blankversu, ale ve zcela moderním jazyce. Dojde i na komickou vedlejší zápletku (o tu se postará princ Harry, jak jinak, fajnšmekr ocení, jak mnoho má společného se svým jmenovcem ze shakespearovských Jindřichů IV.a V.) a dokonce na občasná zjevení nepostradatelného ducha.

Král Karel III. je obdivuhodná hra o věčné podstatě moci i jejích současných podobách. Premiéra se konala 3. dubna 2014 v londýnském divadle Almeida, odkud byla inscenace přenesena na West End do Wyndham's Theatre. V řadě anket byla označena za hru roku 2014 (Guardian, Time Out, Daily Telegraph).

GAME (ZVĚŘ)

6 m, 7 ž, 1 chlapec

Nejnovější hra dnes uznávaného britského autora je stejně provokativní jako jeho předešlé opusy. Sledujeme v ní mladý manželský pár, který uprostřed bytové krize přijme lákavou nabídku. Carly a Ashley mohou bydlet v novém, krásně zařízeném domě výměnou za poskytování zatím bližší nespecifikované služby. Jak se v následující scéně ukáže, jedná se o to, že oba mladí lidé budou – po dohodě – sloužit za terč, čili lovnou zvěř zákazníků, kteří je budou „zabíjet“, v nejrůznějších situacích každodenního života, a to slepými náboji s velmi krátkodobě paralyzujícími účinky. Dokonalá iluze vraždy. Jak se ukáže Carlyho a Ashleyin dům je jen jedním z řady, kde se rozvíjí tento nový druh „safari“. Zákazníky přivádí „na čekanou“ jakýsi najatý „stopař“, David, osamělý muž středního věku. V jeho doprovodu se ocitne v rolích rekreačních vrahů celá galerie dnešních lidských typů. A sám se stane mlčenlivým svědkem zásadních momentů v životě Carlyho a Ashley. Když se s nimi po sedmi letech setkáváme, žije v domě i malý chlapec (je to jejich skutečný syn nebo je to jen další smluvní kořist?), a tím se rozšířila i nabídka lovné zvěře. „Vrazi“ přitvrzují své představy a zároveň jejich zájem ochabuje. V této situaci roli zákaznice přijme i novinářka, která o celém podniku napíše článek, který vyvolá skandál. Aby mohl byznys pokračovat, musí se majitel podniku s „provařeným“ párem rozloučit. Carly a Ashley se musí vystěhovat. David se s nimi naposledy sejde a ve jménu vztahu, který si k nim vytvořil, jim nabídne pro první měsíc v nouzi ubytování v penzionu. Pro něho samého však už není naděje.

Světová premiéra se v londýnském divadle Almeida bude konat 23. února 2015.

DC Jackson (Velká Británie)

KILL JOHNNY GLENDENNING (ZABÍT J. GLEDENNINGA)

6 m, 4 ž

detektivní černá komedie

Když se proti sobě postaví dvě legendy glasgowského podsvětí, nemůže to dopadnout dobře. Uhlazený „obchodník“ Andrew MacPherson chtěl společně s bývalým teroristou z řad ulsterských loyalistů Johnny „Bastardem“ Glendenningem prodat jisté množství drog. Nejen, že to nevyšlo, ale Johnnyho navíc popudilo zjištění, že nazítří o něm má v bulvárních novinách vyjít článek obviňující ho z udavačství. Tak nějak tuší, že v tom má prsty Andrew. Patříčně krvavé „řešení“ se odehrává na zapadlé prasečí farmě a kromě již zmíněných se do něj zapojí i postarší bulvární novinář (a autor knižních životopisů obou protivníků) Bruce, dvojice MacPhersonových „zaměstnanců“ která měla Bruce pohlídat i dosti obskurní majitel farmy a jeho poloslepá matka. A i když se to zprvu nezdá a cesta vede přes pět mrtvol, nakonec zvítězí láska.

DC Jackson označuje za hlavní inspirační zdroje Martina McDonagha, Quentina Tarantina a Davida Mameta. Od prvních dvou si bere groteskně krvavé rozuzlení (které však vidíme nejprve: komedie má obrácenou chronologii), zatímco mametovské ozvuky najdeme především ve výstavbě dialogů.

Stejně jako v úspěšném *Mém romantickém příběhu* prokazuje Jackson i zde ohromný cit pro groteskní dialog, ironii, sarkasmus a černý humor – v této hře je logicky méně sentimentální, o to víc ale teče krev.

Hra měla premiéru v září 2014 v edinburském Royal Lyceum Theatre a následně ji uvedlo i glasgowské Citizens Theatre.

Hra je momentálně překládána do češtiny.

Rob Hayes (Velká Británie)

STEP 9 / OF 12 (DEVÁTÝ KROK / Z DVANÁCTI)

3 m, 1 ž

černá komedie

Keith se rozhodl, že se omluví všem, kterým během svého krátkého života plného alkoholu, drog a násilí, ublížil. A jako první si pozve své adoptivní rodiče...

Hayes se na možnost odpuštění dívá se – sobě vlastním – černým až cynickým humorem: zprvu nesrozumitelné postavy čím dál tím více odhalují svoji minulost, v níž už se nikdo nechce nijak zvláště rýpat, dokud se nezjeví právě Keith. Kdysi adoptované dítě se chce omluvit za někdejší pokus o znásilnění adoptivní matky, i za násilný čin na jejich někdejším krutém zaměstnavateli, řediteli školy, kde oba učili. Ostrá hranice mezi vinou a odpuštěním ukazuje, že odpustit je třeba možné, ale zapomenout nikoliv. Na závěr totálně destruktivní návštěvy plné obvinění ze všech stran se ovšem objevuje syn kdysi napadeného (a nyní invalidního) ředitele, aby svého otce pomstil – a pomstil se i jeho rodičům. Oba kultivovaní angličtináři vlastně nejsou schopni obrany, a tak jim život paradoxně zachraňuje jejich přijatý (a zároveň odvržený) syn: Marka, který přišel všechny povraždit, zabije sám. Rodina končí nevinnou debatou o fotbale...

Hra měla premiéru v londýnském divadle New Britannia v červenci 2011, režie Gabriel Vick. Autor ji přepracoval i pro film.

Rob Hayes (1986) pochází z Manchesteru, kde vystudoval divadelní a filmovou školu, žije a pracuje v Londýně. Jeho hra *Selling Clive* (uvedena v Lost Theatre) dostala cenu za nejlepší inscenaci na festivalu jednoaktovek (26th Lost One Act Festival), dále napsal hry *Council* (Royal Exchange Showcase), *Sandy 123* (Camden Roundhouse Studio), *Terminal Ward*, *A Wake* (Canal Cafe Theatre), *The Diabolic Banquet* (Contact Theatre) a *Cracked* (Found Space, Edinburgh Fringe Festival). *Step 9 (of 12)* byl uveden spolu s další jeho hrou, *Butcher of Distinction*, na scéně prestižního „alternativního“ divadla Trafalgar Studios v Londýně. Mladý autor je držitelem řady národních ocenění.

Stephen Adly Guirgis (USA)
BETWEEN RIVERSIDE AND CRAZY (MEZI NÁBŘEŽÍM A ŠÍLENSTVÍM)

4 m, 3 ž
tragikomedie

Tragikomická Guirgisova hra, jež se zpočátku může jevit jako obyčejný sitcom, o dvou mužích rozdílného věku, kteří společně snídají a vedou roztodivné rozhovory, zdání však klame. Starší muž, Walter „Pops“ Washington, vysloužilý policista, který je po nedávné smrti své milované manželky cynikem, nemá pochopení pro fantazii ani pro moudra tryskající z mladšího muže, z Oswalda. Popsovi zemřela žena, domácí ho chce vystěhovat a v obchodě s alkoholem mají zavřeno, přesto však pro něj existuje morálka, láska a přátelství, to vše Popsovi dokáží nejen Oswaldo, ale také Popsův nedávno z vězení propuštěný syn Junior, jeho lascivní přítelkyně Lulu.

Pokaždé když si myslíme, že jsme zjistili, kam hra směřuje, změní Guirgis průběh, tím nás vyvede z omylu a přinutí přehodnotit emocionální postoje a svůj pohled na postavy. Hra byla uvedena v Linda Gross Theatre v New Yorku v červenci 2014.

Mike Leigh (Velká Británie)
GRIEF (BOLEST)

2 m, 5 ž
sociální drama

Děje se na předměstí Londýna na sklonku 50. let 20. století. Dorothy, válečná vdova, žije se svým bratrem a pubertální dcerou Victorií. Snaží se vést ideální domácnost, ale svět se jí - vinou její mírné povahy, ale i historickými okolnostmi a rodinnou situací - pomalu rozpadá pod rukama. Snaha dodržet status quo nepřináší ani úlevu jí samotné, ani řešení situace. Laskavá Dorothy nerozumí ani zpupné dceři, kterou nedokáže zvládnout, nenachází ani porozumění u svého pasivního, introvertního bratra; pomoc jí nedokážou poskytnout ani kamarádky z dětství, které dnes žijí bezstarostné životy bohatých městských paniček. Dorothisina izolace se přenáší na Victorii. To, co vypadá jako rozmazlenost, je mnohem spíš snaha probudit matku z „letargie“ ideální ženy. Emancipace v nedohlednu, tíživá sociální situace osamělé vdovy a neschopnost porozumět světu mladých vyústí v rodinnou tragédii – na konci hry Victoria spáchá sebevraždu. Hra měla premiéru na scéně Cottlesloe Národního divadla v Londýně 21. 9. 2011 v režii autora. Mike Leigh (1943) je anglický spisovatel a divadelní a filmový režisér. Divadlo studoval na Royal Academy of Dramatic Art a dále na Camberwell School of Art a Central School of Art and Design. Divadlu se jako autor a režisér věnuje od poloviny 60. let (napsal více než dvacet her). V 70. a 80. letech natáčel také televizní filmy pro BBC. Kinematografii se věnoval i nadále, za film *Naked* (1993) získal režijní cenu v Cannes, Zlatou palmu dostal za *Secret and Lies* (1996) a Zlatého lva za *Veru Drake* (2004).

Rory Kinnear (Velká Británie)
HERD (STÁDEČKO)

3 m, 3 ž

Carol (55) očekává se svojí dcerou Claire (33) a rodiči Patricií (jízlivou a nekompromisní) a Brianem (citlivým a téměř invalidním) příjezd syna Andyho, který je od narození vážně mentálně postižený, žije v ústavu a má přijet v doprovodu svého ošetřovatele domů oslavit 21. narozeniny. Claire rodině oznámí, že se na oslavě poprvé setkají s jejím novým přítelem Markem (básníkem a performerem). Zcela nečekaně se objeví Ian, otec Claire a Andyho, který od rodiny před šestnácti lety odešel a posledních deset let se o svoje děti nijak nezajímal. Claire ho nechce ani vidět a posílá ho pryč, avšak Carol není proti tomu, aby se Ian s Andym setkal. Když Claire naznačí, že je těhotná, dojde ke konfliktu mezi ní a Carol, která je zklamaná způsobem, jakým se to od Claire dozvěděla. Andyho cesta domů se komplikuje, až Carol dostane zprávu, že se jeho stav zhoršil a musel být převezen do nemocnice. Carol, Patricia a

Claire odjíždějí za Andym, Ian by chtěl jet také, ale Carol mu to nedovolí. Brian lana přemluví, aby přece jen za svým synem jel, a zůstane v domě sám očekávaje zprávy z nemocnice.

Hra na základě osobních zkušeností autora přesvědčivě i s humorem zachycuje atmosféru v rodině vyčerpané dlouholetou péčí o postiženého člena. Zejména po příchodu lana vyplouvají na povrch dlouho skrývané domnělé i skutečné křivdy. Vtipná i jímavá hra nabízí šest dobře napsaných rolí pro herce tří generací.

První divadelní hra známého anglického filmového a divadelního herce Roryho Kinneara (1978) byla v premiéře uvedena 13. 9. 2013 v Bush Theatre v Londýně v režii Howarda Daviese.

Moses Raine (Velká Británie)
DONKEY HEART (OSLÍ SRDCE)

4 m, 5 ž

Hru mladého anglického dramatika inspirovala návštěva u příbuzných v Rusku (M. Raine, stejně jako jeho sestra režisérka a dramatička Nina Raine pochází z rodiny Borise Pasternaka). Stejně jako jeho postava Thomas se i on snaží proniknout do mezilidských vztahů v postkomunistickém Rusku. Thomas je ovšem naivní Brit, zamilovaný do Saši, citově komplikované dívky žijící v bytě plném příbuzných. Kromě jejich rodičů, zběhlého studenta Péti, vyhýbajícího se vojenské službě, a malého bratříčka je tu ještě dědeček Alexandr se svými vzpomínkami na stalinistický teror a hlad při leningradské blokádě. Kromě Thomase však přijme Sašina rodina ještě dalšího nocležníka, dočasně bezprizornou mladou kolegyni otce Ivana. Zároveň pojme Saša s Péťou podezření, že jejich slušně postavený otec má mimomanželský poměr. A záměrné i nezáměrné špehování, které není v tak stísněném prostředí problém, se zdá jejich domněnku potvrzovat. Dědečkovy vzpomínky na řádění KGB se začínají zvláštěně proplétat s vyšetřovatelskými aktivitami jeho vnoučat, do něhož se fatálně zapojí i Thomas a jeho modernější západní technické vybavení... A hořkost nebere konce...

Premiéra 6.5.2014 v londýnském Old Red Lion Theatre, hra se o půl roku později dočkala další londýnské inscenace v Trafalgar Studios.

Ayad Akhtar (USA)
DISGRACED (ZAHANBENÍ)

3 m, 2 ž

Hra zabývající se konvencemi, obavami – a islámem. Nad americkým manželským párem – on právník, ona výtvarnice – jako by se pořád vznášela „hrozba“ islámu a koncept identity. Zatímco Emily (čistou Američanku) islám nejen fascinuje, ale i v její vlastní tvorbě i inspiruje, Amir se snaží co nejvíce své rodné náboženství popřít. Pracuje v židovské právnícké firmě, dokonce si změnil jméno, aby byl co nejneutrálnější, a i o svém původu lže (tvrdí, že se narodil v Indii). Na přimluvu své ženy a svého synovce se však angažuje v právním sporu imáma – a hned na něj padne stín „podezření“. Druhým párem jsou Amirova kolegyně Jory a její partner, Emiliin galerista Isaac. Na společné večeři se ukáže, jak citlivá otázka je islám a jeho domnělá nebo skutečná hrozba – po zveřejnění Amirova náboženství prakticky končí jeho kariéra, a Emily vypadá jako příznivkyně islámu spíš povrchně. Nenávist a pokrytectví okolí eskalují partnerské vztahy a ve chvíli, kdy se Amir dozvídá, že ho Emily s Isaacem podvedla, zbije ji. Jako by se v něm vzdemula jeho „muslimská přirozenost“ navzdory tomu, že proti ní bojoval – reaguje sice jako podvedený muž, ale má dojem, že se v něm vzdemuly potlačené charakteristiky „typického muslima“, stereotypu, proti němuž celou dobu aktivně bojuje. Hra pracuje s konflikty vnitřními, jejichž externalizace vede pouze k mezilidským tragédiím, a ptá se, nakolik člověk podléhá konvencím, ať už se týkají jeho, nebo okolí, a nakolik je diskriminace dobová záležitostí (Isaac je žid, Jory černoška).

Hra byl poprvé uvedena v Chicagu 27. ledna 2012, vzápětí se dostala na Off-Broadway a do londýnského Off West Endu. V roce 2013 za ni autor obdržel **Pulitzerovu cenu** pro drama, Jeffersonovu cenu pro novou hru a cenu Obie. Je to autorův dramatický debut.

Stuart Slade (Velká Británie)

CANS (PLECHOVKY)

1 m, 1 ž

Jen je drsná dvacetiletá vysokoškolačka, její strýc Len (kolem čtyřiceti) je lehký alkoholik se svérázným smyslem pro humor. Každá z jednotlivých scén metaforicky odpovídá stavu mysli a náladě, ve které se oba nacházejí.

Hra se odehrává během pěti měsíců, kdy se Jen vypořádává se smrtí svého otce a matčinými úzkostmi a depresemi. Jednou za měsíc se schází v garáži se svým strýcem, bratrem zemřelého otce, a tam spolu topí myši, třídí oblečení, dávají dohromady památky na své otce, ale hlavně popíjejí plechovkový cider, povídají si, vzpomínají a sblížují se.

Jen se pomalu a zprvu nemile překvapena dozvídá pravdu o životě svého otce, divák i detaily o jeho smrti. Celonárodně obdivovaná hvězda rozhlasových a televizních show byla totiž obviněna z několika znásilnění, která se měla udát kdysi, za dob jeho mládí... Toto provokativní a současné téma autor zpracovává dojemně, ale bez zbytečného sentimentu, s humorem a zároveň s dokonalým porozuměním toho, jak tragický dopad má tak vážné obvinění na celou rodinu, na všechny pozůstalé.

Komorní působivá hra měla premiéru 4.11.2014 v produkci Theatre503 a Kuleshov a byla nominována na dvě ceny **Offies / Off West End Theatre Award** v kategoriích Nejlepší text a Nejslibnější dramatik.

Sharyn Rothstein(ová) (USA)

BY THE WATER (U VODY)

4 m, 3 ž

„Kdyby Arthur Miller ještě žil a napsal hru o hurikánu Sandy, tato hra by se mohla dost podobat U vody Sharyn Rothsteinové“. Výrok newyorského kritika Roberta Hoflera trefně charakterizuje první větší úspěch této mladičké dramatičky.

Hurikán Sandy poničil domov Martyho a Mary Murphyových. Nepoškodil však jen zdi: jejich sousedé už nemají sílu začít již poněkolkáté znovu budovat své životy na místě vydaném na milost a nemilost oceánu, a obdivuhodné komunitě na newyorském Staten Islandu hrozí, že navždy zmizí. Marty je rozhodnut nepoddat se a svůj dům, navzdory vládním nabídkám odkupu, obnovit a rozhodne se pro kampaň, která by komunitu zachránila. Když na ostrov dorazí Murphyho synové, aby rodičům pomohli s odklizením trosek, začnou na povrch vyplouvat i dávne spory a zrady. A ukáže se, že Martyho neohrožená vůle setrvat má i zcela prozaické motivace. Teprve když do hry vstoupí všechna fakta, je možné stavět rodinné vztahy na nových reálných základech.

Světovou premiéru měla hra na scéně Studia Stage II newyorského Manhattan Theater Clubu 18. listopadu 2014.

Sharyn Rothsteinová je velmi mladá americká divadelní a televizní autorka, za své krátké hry však již získala několik ocenění (Cena nakl. Samuela Frenche, dvojnásobná finalistka známé soutěže desetiminutových her Actors' Theatre Louisville).

Německy psaná dramatika

Elfriede Jelinek (Rakousko)

DIE SCHUTZBEFOHLENEN (PROSEBNÍCI)

variabilní obsazení

Elfriede Jelinek opět napsala text na rozhraní dramatu, prózy a komentáře k aktuální společenské situaci – tentokrát jde o jasné a širavé stanovisko k problematice utečenců, azylantů, „ochraně“ evropských hranic před návalem imigrantů a k praxi práva na azyl z morálního i právního hlediska.

Východiskem je skutečná událost: na podzim 2012 obsadila skupina azylantů z Pákistánu vídeňský kostel, aby upozornila na praktiky ministerstva vnitra a dalších státních orgánů v souvislosti s udělováním azylu. Současné osudy azylantů spojuje nositelka Nobelovy ceny za literaturu s příběhem antického Aischylova dramatu *Prosebnice* (Hiketidés), kde 50 dcer Danaových prchá z Egypta a dostávají se do Argu, kde se král rozhoduje, zda je přijme a vyvolá tak válku s Egyptem, či zda je odmítne a vyvolá tak hněv boha pohostinnosti Dia.

Po vzoru antického dramatu komentuje žalující chór z různých perspektiv aktuální situaci s běženci, kteří se marně snaží včlenit do „pevnosti blahobytu Evropa“. Vinu nesou všichni Evropané, i sama autorka si přiznává svůj díl. Strkáme hlavy do písku a přehlízíme pohnuté osudy tisíců uprchlíků...

Inscenace z Thalia Theater Hamburg (prem. 12.9.2014) byla pozvána na prestižní soutěžní přehlídku nejlepších německojazyčných inscenací **Müllheimer Stücke 2015**.

Dea Loher (Německo)

GAUNERSTÜCK (GAUNERSKÁ HRA)

2 m, 3 ž

Maria a Jesus Maria jsou dvojčata. Jejich otec je Španěl, vděčí mu za své jméno a opustil jejich matku velmi brzy. Stala se z ní alkoholička. Jednoho dne opustí matku i děti, pevně odhodlané postavit se na vlastní nohy. Urvat si ze života svůj díl, a když to bude nutné, tak i násilím. Přestěhují se a jejich sousedy se stávají transsexuální věštkyně Madame Bonafide a hlučný pornofilmář Otto.

Maria a Jesus Maria touží po velké akci. Když sondují situaci v jednom klenotnictví, které chtějí vykrást, nabídne jim jeho majitel pan Wunder (Zázrak) neobvyklý obchod...

Dea Loher vychází ze skutečné události, vypráví ve volném verši příběh na pomezí sociální balady a kriminální historiky, příběh o kriminální energii, lásce k životu a o smrti.

Napínavá hra měla premiéru v Deutsches Theater Berlin v koprodukcii s holandským Ro Theater Rotterdam 15.1.2015.

Thomas Jonigk (Německo)

KILL THE BUGGER! (ZABTE TOHO ŠMEJDA!)

3 m (více rolí)

životopisná hra o O. Wildeovi

"Kult estetična je pryč" a „Kill the Bugger!“ – rozsudky a odsudky O. Wildea nepadly jenom u soudu, ale také od tehdejší moralizující společnosti. Za obcování s mladým prostitutem byl odsouzen k dvěma letům nucených prací v káznici, pár měsíců po uvedení jeho nejúspěšnějším divadelních her pro něj měla veřejnost už jen slova nenávisti. Nešlo jen o jeho sexuální orientaci – Wilde byl nekonvenční umělec a nesmiřitelný kritik a jako takový měl být ze „normální“ společnosti vyobcován.

Autor vytvořil na základě soudních protokolů (Oscar Wilde byl mnohokrát souzen za své volnomyšlenkářské chování spojené s jeho homosexualitou) a Wildeových textů bolestnou i humornou hru, zábavný, inteligentní a mnohvrstevnatý text o výtečném umělci, který byl svými současníky zapuzen až na dno společnosti.

Trojice herců vstupuje do více rolí (O. Wilde, cizinec, prostitut / služebná...), text je dle kritiky „sympatický, nekomplikovaný, bez patosu a zábavný. Satira a sarkasmus rámuji komprimovaný dramatický obraz“. Světová premiéra tohoto životopisného projektu se konala 31.1.2015 v Staatstheater Wiesbaden v autorově režii.

Stefan Wipplinger (Německo)

HOSE FAHRRAD FRAU (KALHOTY BICYKL ŽENA)

3 m, 2 ž

Mít a být. V reji velkoměsta se potkávají moderní hledači štěstí a ztrácejí se, vyměňují se,

postrádají své milované či domnělé vlastníky. Ukradené kolo není k dostižení, putuje od jednoho člověka k druhému. Kalhoty, se kterými se člověk s těžkým srdcem rozloučil, hřejí chudáka. Byt se promění a stává se terapeutickou místností. Komu co patří a kdo patří ke komu? V jednotlivých scénách, které se nakonec propojí, sledujeme úsměvné a mnohdy absurdní osudy postav i jejich věcí, které nevydrží na jednom místě.

Stefan Wipplinger (1986) pochází z Horního Rakouska, studoval v Linci a začal se věnovat divadlu, v Berlíně studoval divadelní vědu a režii, jeho krátký film *Es wird sicher passieren* (Určitě se to stane) navštívil v roce 2013 mezinárodní filmové festivaly, v roce 2014 začal pracovat pro berlínské divadlo pro mládež Grips-Theater. Hra *Hose Fahrrad Frau* je jeho první celovečerní a byla pozvána na přehlídku nových textů **Stückemarkt 2015**.

Felix Mitterer (Rakousko)

DER BOXER (BOXER)

7 m, 2 ž

životopisné drama

Pohnutý příběh předválečného šampióna v boxu, původem Roma, který sestoupil z vrcholu slávy až na samé dno, do koncentračního tábora, kde musel boxovat pro pobavení esesáků a kde násilně zemřel.

V červnu 1933 se v Berlíně konalo mistrovství Německa v boxu. Vyzyvatelem byl Johann „Rukeli“ Trollmann, který pocházel z romské rodiny. Rukeli měl styl jako později Muhammad Ali – tančil kolem těžkopádného protivníka a pak ho několika dobře mířenými ranami porazil. Rukeli zápas vyhrál, přesto mu porota složená ze samých nacistů nechtěla titul udělit. Publikum však bylo jiného názoru, vzbouřilo se proti nespravedlivému ortelu, takže Rukeli se nakonec mistrem Německa stal. Nicméně za pár dní mu byl titul odebrán kvůli „špatnému stylu boxování“. K údivu všech se Rukeli objevil o měsíc později znovu v ringu – obarvil si vlasy na blond, tělo si posypal moukou a parodoval „správného německého boxera“. Vydržel pět kol, pak se zhroutil a tím skončila jeho kariéra. Aby uchránil svou ženu, rozvedl se s ní, aby unikl koncentráku, nechal se sterilizovat, bojoval na ruské frontě, byl zraněn a vyznamenan a zanedlouho po návratu zatčen a odvezen do koncentráku, kde musel boxovat s jinými vězni. Kdo prohrál, zemřel. Rukeli prohrál v létě 1944.

V Třetí říši a nacisty obsazených zemích zahynulo kolem půl miliónu Romů, po válce se na tyto oběti rychle zapomnělo. Odškodnění se v Německu a Rakousku léta odkládalo s odůvodněním, že nešlo o rasové důvody, ale že „Cikáni byli považováni za asociály“. Tvrdá, přesto dojemná i dynamická hra, za doprovodu romské hudby, by měla také připomenout tyto oběti. Zkušenému dramatikovi se podařilo vytvořit psychologicky věrný znepokojující příběh nejen o tom, čeho jsou lidé v určitých situacích schopni.

Hra vznikla na zakázku vídeňského Theater in der Josefstadt, kde měla s velkým úspěchem světovou premiéru 29.1.2015.

Maxi Obexer(ová) (Německo)

ILLEGALE HELFER (ILEGÁLNÍ POMOCNÍCI)

7 m, 4 ž (variabilní obsazení, možnost zdvojení)

Tolik diskutovaná „pevnost Evropa“ si žádá své oběti. Jde nejen o lidi, kteří se utopí ve Středozemním moři, o utečence, kteří putují z místa na místo a musí žít často ve strachu před svým odhalením. Jde totiž i o lidi, kteří žijí uvnitř této pevnosti, nechtějí tyto poměry akceptovat a stahují se tak sami se svými pomocníky do ilegality. O jaké se jedná lidi? Proč si tolik stojí za svým přesvědčením? Jsou to moderní samaritáni, nebo jenom chtějí být důležití, chtějí být vidět a mají pomahačský syndrom? Je to, co dělají, samozřejmost, nebo je to něco mimořádného? A mohou tím vůbec něco dokázat? Co si vlastně říkají o nás, kteří jenom přihlížíme a maximálně podepíšeme nějakou tu petici?

Autorka v tomto textu kondenzovala reálné hlasy do hutného literárního útvaru, aniž by zůstala jen u dokumentární reflexe. Její hra otevírá nové perspektivy na aktuální tematiku a neustále

nám staví před oči znepokojivou otázku, jak se chováme my sami.

Autorka studovala literární vědu a filozofii ve Vídni a Berlíně a dala o sobě vědět především svými politickými a rozhlasovými hrami a eseji. Její nejhranější hrou je *Lod' duchů* (Das Geisterschiff), kde se autorka vypořádává s moderní uprchlickou katastrofou u břehů jižní Evropy.

René Heinersdorff (Německo)

ALLES LIEBE (TO VŠECHNO LÁSKA)

2 m, 2 ž

komedie

Gilbert zjišťuje, že se mu odcizuje jeho žena Jenny. Ale než by ji s tím konfrontoval, raději jde za přítelkyní ve smutku, za Dani, ženou muže, který mu nasadil parohy. Mezitím roste u Jenny a jejího milence Thomase podezření, že už jejich románek není tak tajný, jak by měl. Šokovaná Dani proto zavolá své kamarádce o pomoc a pozve ji na večeři – je to Jenny. A Thomas si přivede na tutéž večeři nového kamaráda – Gilberta...

Začíná tanec mezi vejci kolem otázky "jak moc toho kdo ví?" A pomalu se rozprostírá síť podezírání a domněnek, které se už nikdo nedokáže vyhnout.

René Heinersdorff je specialista na zábavné a humorné hry, které mu udělaly po celém Německu jméno v polovině 90. Let. Tato hra patří k jeho nehranějším a nejúspěšnějším, měla premiéru v Theater an der Kö v Düsseldorfu v roce 2004.

Lukas Linder (Švýcarsko)

DER MANN AUS OKLAHOMA (MUŽ Z OKLAHOMY)

6 m (zdvojení postav – 3 m), 4 ž (zdvojení postav – 2 ž)

"*Nehledejte. Mě.*" – tak znějí poslední, ve spěchu načmáraná slova, které zanechal Fredův otec rodině na stole, než se kamsi nadobro vypařil. Pro chlapce je to traumatický zážitek, ne tak pro jeho matku – zakrátko si našla za váhavého manžela náhradu v náruživém sportovci a znalém erotomanovi učiteli Ehrlichovi. Ehrlich nemůže Fredovi otce nahradit, i když chlapci zlepšuje prospěch, a tak se Fred vydává otce hledat. Jako v absurdní road movie a jako postava vystřižená z detektivek Raymonda Chandlera – v baloňáků, s cigaretou a bouchačkou. A zatímco Ehrlicher podvádí jeho matku s učitelkou, nachází Fred svého otce tu v pompézní vile svého starého kamaráda (nebyl to jen přelud?), tu u své kamarádky Astrid, se kterou se sblíží. A nakonec se dostane na stopu tajemství „Muže z Oklahomy“.

Famózní text mladého dramatika vypráví příběh o vztahu otce a syna, ovšem Linder mu přidává svůj typický sarkasmus a groteskno, a tak se mísí archetypálně pohádkové vyprávění s absurdními a snovými pasážemi a melancholickým oděrem.

Lukas Linder (1984) získal za tuto hru v roce 2015 ocenění a stipendium pro nadějně dramatiky **Kleist-Förderpreis**, čímž opět potvrdil svůj dramatický talent, který rozvinul i v dalších svých hrách, jejichž hrdinové jsou věční hledači a outsideři (*Smutný osud Karla Hroudy, Nikdy jsem nebyla, Setrvačnost* atd.).

Simon Werner (Německo)

HAUPTSACHE GESUND! (HLAVNĚ, AŽ JE TO ZDRAVÉ!)

2 m, 3 ž

komedie

Dynamická komedie o čekání na dítě.

Budoucí maminka herečka, budoucí tatínek fotbalový trenér, budoucí ovdovělá babička čeká na vnouče jak na boží smilování a budoucí dědeček je cynik a starý bručoun, co chce mít svůj klid. Ti všichni za občasnou asistenci zdravotní sestry diskutují známé předporodní otázky: Co tomu řeknou naši? Můžeme si dítě vůbec dovolit? Máme se kvůli tomu brát? Potřebujeme větší byt a

auto? Kdo bude pracovat a kdo bude doma? A samo sebou – bude to kluk, nebo holka? Všichni se nakonec shodnou – hlavně, ať je to zdravé.

A další...

Carin Mannheimer(ová) (Švédsko)
I SISTA MINUTEN (NA POSLEDNÍ CHVÍLI)

2 m, 5 ž

komedie pro starší dámy

„To jediný, co si přeju, je důstojně zestárnout. Teda, pokud to jde. A pamatovat si nějaký jména nebo obličeje. A pořád se neopakovat. A nesmrdět. Chci se stát kulturní památkou. Vzácnou vykopávkou.“

Komedie o třech osmdesátiletých ženách, které chtějí žít život naplno, dokud to ještě jde. Marianne, bývalá novinářka, která vládla nejostřejším perem v kulturní redakci významných novin a byla ozdobou všech velkých večírků, kde se kouřil hašiš a tančilo na stole, se už nyní nemůže spoléhat na svoji paměť. Její dcery na ni nemají příliš času a pomocnice v domácnosti si v důchodu splnila sen a odstěhovala se za teplem do Španělska. A navíc, další člen bridgeového týmu odešel v pánu. Je třeba najít čtvrtého do party a pokračovat v tradicích pondělních večerů při partičce bridge. Mariannina kamarádka Annalouise přivede s sebou jedno pondělí svého bratrance, Pera, čerstvého vdovce a doufá, že si budou s Marianne rozumět. Per však neumí hrát bridge a Marianna o žádného muže po svém boku nestojí, neboť nikdo se nemůže vyrovnat jejímu zesnulému manželovi Erikovi-chirurgovi. Per je pouze penzionovaný ORL lékař. Přehraje jej tudíž své druhé kamarádce Solveig, bývalé rivalce a milence svého manžela, která se nikdy nestihla vdát.

Celá situace se zkomplikuje, když do Mariannina bytu přijde zaměstnanec pečovatelské služby Staffan, aby vyměnil rozbité světlo v hale. On a Marianne se sblíží a navzájem si pomáhají. Marianne se stane Staffanovou stylistkou a dodá mu síly k přiznání své sexuální orientace. Staffan hraje s dámami bridge a opraví vše, co je zapotřebí. Během celé hry ženy vtipně komentují své životy a na poslední chvíli ještě stihnou prohloubit své kamarádství, zamilovat se a Annalouise opustit své nefunkční manželství.

Komedie o třech starších dámách oblíbené švédské autorky je bystrou sondou do života starších lidí. Zahřeje svým lidským humorem a donutí nás k zamyšlení. Pod vtipnou hladinou totiž dřímá temnější dno. Jak se žije člověku se zklamáním? Jak odpouštět staré křivdy? Jak udržet přátelství a jak získávat nové, když člověku protéká čas mezi prsty? Jak důstojně zestárnout?

Kritikou i publikem oceněná hra měla premiéru 12.9.2011 v Městském divadle v Göteborgu.

Lolo Amble (Švédsko)
49 OCH ETT HALVT (49 A PŮL)

1 m, 1 ž

jednoaktovka

Poetická a lehce absurdní hra s nádechem komedie o krizi středního věku. Jak titul napovídá, hlavní hrdince je 49 a půl. Blíží se jí padesátka a ona bilancuje. Přežila rakovinu, dospělý syn se odstěhoval z domu a ona potkala nového přítele, se kterým odjela na Riviéru.

Celá hra je pojatá jako zpověď u psychologa, kterého nikdo nevidí, neboť je za zástěnou. Je tam vůbec někdo a poslouchá? Hlavní hrdinka se ve své výpovědi přiznává k pocitu, že v ní je ještě jedna bytost, která drží prst na spoušti a může každým okamžikem vystřelit a tím ji zabít. Z ženy doslova vystupují vzpomínky i postavy její minulosti a mísí se s živou přítomností na pláži Riviéry. Potkává muže, kteří ji zklamali, kteří žebrají, kteří lásku berou jen jako potvrzení

své úžasné osoby a kteří se po světě pohybují ve světlemodrých plavkách.

Hra trefně vystihuje partnerské absurdity lidí, kteří si už odžili kus života, půl století, ale stále mají před sebou ještě tak 30 let hledání, cestování, nacházení, vzpomínání, romantických večerů, loučení, smíření a odpouštění.

Goran Stefanovski (Makedonie)

FIGURAE VENERIS HISTORIAE

7 m, 4 ž

tragická fraška

Válka jako masivní a organizované násilí, koruna politické patologie, perverze dějin. K stému výručí vypuknutí 1. světové války historie, v níž přišlo o život 16 miliónů lidí, vznikl text inspirovaný knihou Magnuse Hirschfelda z roku 1931 *Sittengeschichte des Weltkrieges (Sexuální historie světové války)*, která vidí ve válce perverzní erotickou úchylku a šílenou masovou orgii, pornografické bakchanálie plné invalidů a prostitutek, krve a masa. Hlavním tématem hry je nemožnost lásky ve světě, kterému vládou politici, válka je v této tragické frašce představena jako velká kopulace a znásilňování historie, ve hře sledujeme tragické i komické snažení lidí vzbudit se z „noční můry dějin“.

Hra měla premiéru v říjnu 2014 v Slovinském národním divadle v Ljublani.

LISTY Z AURA - PONTU
1/2015

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2015
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Petra Johansson, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnarová, Michal Zahálka.